

רע"פ 5199/21 - אורלי אביטבול נגד מדינת ישראל, עיריית תל אביב יפו

בית המשפט העליון

רע"פ 5199/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: אורלי אביטבול

נגד

המשיבה: מדינת ישראל, עיריית תל אביב יפו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט צ' קאפח) מיום 24.5.2021 בעפמ"ק 46471-03-21

בשם המבקשת: עו"ד חי דבוש

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט צ' קאפח) מיום 24.5.2021 בעפמ"ק 46471-03-21, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב - יפו בחע"מ 70761-05-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, ב-169 עבירות של פתיחת חנות והחזקתה פתוחה בשעות אסורות, בעקבות דו"חות שחולקו לה לפי סעיף 3 לחוק עזר לתל אביב - יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות), התש"ם-1980.

2. בהכרעת הדין, שניתנה ביום 24.8.2020, עמד בית המשפט לעניינים מקומיים על כך שעסקה של המבקשת הינו סופרמרקט, וכי לא היה לו היתר לפעול מעבר לשעות המותרות. כן דחה בית המשפט טענת אכיפה בררנית שהעלתה המבקשת.

3. ביום 4.2.2021 גזר בית המשפט את דינה של המבקשת לתשלום קנס בסך 76 אלף שקלים. בית המשפט ציין כי המבקשת הפרה את הוראות החוק מתוך שיקול כלכלי ערב אחר ערב, תוך זלזול מתמשך בהוראות החוק. בנסיבות אלה, לא מצא בית המשפט להפחית מגובה קנסות המקור. זאת, למעט ביחס ל-19 דו"חות לגביהם לא התנהל הליך הוכחות, בהם הועמד גובה הקנס על מחצית מגובה קנס המקור.

4. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, אך בעקבות הדיון בבית המשפט זנחה את טענותיה באשר להכרעת הדין. בית משפט קמא דחה את הערעור אף ביחס לגזר הדין. בפסק דינו, ציין כי בעבר שילמה המבקשת קנסות בסכום כולל של 150 אלף שקלים נוספים בעקבות עבירות דומות. לשיטת בית משפט קמא, בית המשפט לעניינים מקומיים עשה חסד עם המבקשת כשגזר עליה את גובה הקנס המקורי ביחס למרבית הדו"חות ואת מחצית גובה קנס המקור ביחס לחלק אחר.

5. המבקשת אינה משלימה עם פסק דין זה. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

נימוקי הבקשה

6. המבקשת מעלה טענות רבות כנגד פסק דינו של בית משפט קמא. בין היתר, נטען כי בית המשפט לא נדרש לטענותיה ביחס לשיקול הדעת המנהלי שהוביל לחלוקת הקנסות וכי היה מקום להתחשב בטענות לעניין הגנה מן הצדק בעת גזירת הדין ולהקל בעונשה של המבקשת. כן הועלו טרונות שונות ביחס להתנהלות בית המשפט המחוזי כלפי המבקשת.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3446/20 ח'ג' נ' עיריית אשדוד (16.6.2020)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה חורגת מעניינה הפרטי של המבקשת, על אף נסיונה להציגה ככזאת. כך גם לא מצאתי כי נגרם למבקשת עיוות דין או אי צדק מהותי.

מדובר בבקשת רשות לערער על חומרת העונש. הלכה היא כי אין ליתן רשות ערעור בעניין העונש, אלא אם מתקיימת בעונש שהוטל סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת והראויה (ראו, למשל: רע"פ 4971/21 עס' נ' מדינת ישראל (18.7.2021)). לעניין זה, בדיון ציין בית משפט קמא כי בית המשפט לעניינים מקומיים עשה עם המבקשת

חסד, כאשר הסתפק בקנס המקורי לגבי מרבית הדו"חות, ואף הפחית את גובה הקנס ביחס לחלק מהם. בכך די כדי לדחות את הבקשה.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט באב התשפ"א (28.7.2021).

ש ו פ ט
